

కాటానినపగ

యల్పం గెట్టిశాలు

■ వేకువ రూమున నాలుగయింది. చీకట్లు కొంచెం కొంచెంగా వల్లుబడు తున్నాయి. చల్లనిగాలి ఆ చీకట్లోకి జొర బడుతోంది. చిన్న పల్లెటూరది. రెండోదలిళ్లు ఉంటాయోమో! ఇళ్లన్నీ ముసుగులో నిద్రపోతున్నట్లు ప్రకాంతంగా, విశృట్టంగా ఉన్నాయి. ఉంటుంది ఎక్కడో

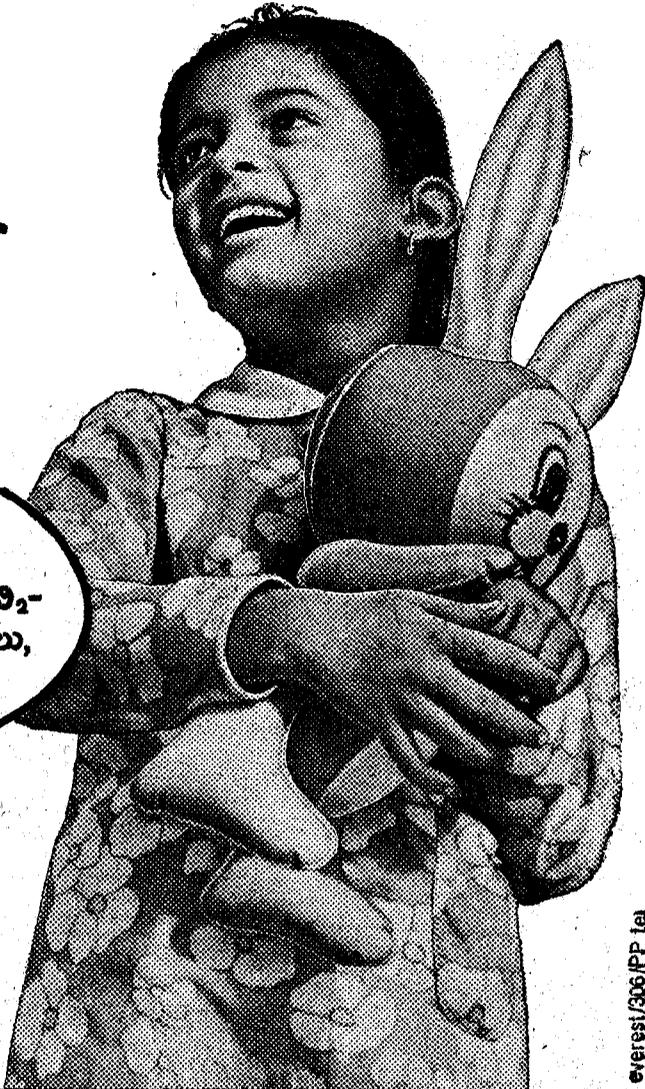
కోడి తెల్లారబోతూందని ఓ వాచ్చరి స్తోంది. వూరి చివరగా శిథిలావస్థలో ఉన్న పెంకుటింట్లోంచి లాంతరు గుడ్డివెలుగు బయటకుపడి ఆ ప్రదేశంలోని చీకటిని తరిమేయడానికి శాయశక్తులా పోరాడు తోంది. ఇంటిచుట్టూ బాగా ఎదిగిపోయిన చెట్లు కొద్ది గాలికి కూడా విపరీతమయిన

వచ్చడిచేస్తూ దయ్యాలా తలలూపు తున్నాయి. పెంకుటింటికి అటూ ఇటూ ఉన్న అరుగులు శుభ్రంగా అలికి ఉన్నాయి. వాటి మీద ముగ్గులు ఆ చీకట్లో కూడా తెల్లగా కనిపిస్తూనే ఉన్నాయి. అరుగుమీద ఒక పాత కుర్చీలో మాధవరావు కూర్చుని చీక ట్లోకి చూస్తూ ఏదో ఆలోచిస్తున్నాడు. శేవకుండానే కుర్చీ వెనుక ఉన్న కిటికీ అం

చాలు తడిమి అగ్ని పెట్టె అందుకొన్నావా? అతను ఒక్కడడుతున్న శబ్దం లోపలికి వో స్ట్రీ నూతనని ఉంది. వార్డు క్యూరీలు
 చుట్టూ వెలిగిస్తోండగా లోపల్నుంచి దమ నడిచాడు. చుట్టూ అతనిచేతిలోనుంచి జారి ప్రవేశిస్తున్న ఆమెముఖంతో ఖంగారు
 యంతి గొంతు వినిపించింది. అరుగుమీదే విప్పులు క్రక్కుతూ పడి నిండుకుంది.
 "మాధవయ్యా! త్వరగా రా!" పోయింది. లోపల లాంతరు వెలుగులో "నిమయింది దమయంతి!"

**పార్లె గ్లూకో-
 బిస్కట్లు
 ఎక్కువ రుచిగలవి-
 ఎక్కువ శక్తితో
 నిండినవి**

ఎల్లప్పుడు వీటిని
 కలిగి వుంటాయి:
 విటమిన్లు ఎ-డి-బి₁-బి₂-
 కాల్షియమ్-ఫోస్ఫేస్, పాలు,
 గోధుమ, పంచదార,
 గ్లూకోజ్

everest/306/PP tel

**పిల్లలు పార్లె బిస్కట్లు తినాలి
 పరిగి ఆనందంతో వుండాలి**

భారతదేశంలో అత్యధికమైన అమ్మకం కలిగిన బిస్కట్లు **పార్లె గ్లూకో**

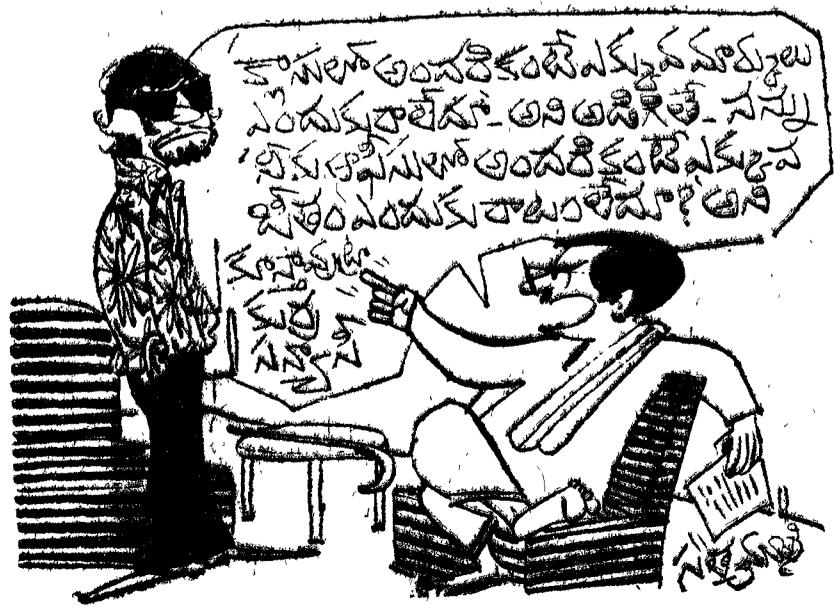
“రాధమ్మ! వెలకటం లేదు!”

అయ్యో ఎక్కడో వా కుక్క భయంకరంగా మొదలిగింది. ఇంటిముందు రావి చెట్టు చెద్దగా నవ్వడి చేసింది. లాంతరు వత్తిమీద వెలుగు ఒకటి రెండుసార్లు దెవదెవ కొట్టుకొని మళ్ళీ మామూలుగా వెలకటాగింది. మాధవరావు తలుపులులేని దరవాజాలోనుంచి ప్రక్కగదిలోకి నడిచాడు. ఆ గదికొనేం వెచ్చగా ఉంది. రెక్కలులేని కిటికీకి గోనెవరి ఆడ్డంగా ఉంది. మరో ప్రక్క గోడకానుకొని వాల్చి ఉన్న మంచం మీద వో స్త్రీనిశ్చలంగా వదుకొని ఉంది. గదిలో కోడేగొడ్డు దీపం గుడ్డివేలుగు విరజిమ్ముతోంది. ఆమె మంచం దగ్గరకు నడిచి ఆమె ముఖంలోకి వంగి చూశాడతను. నిద్రపోతున్నట్లు కళ్ళు మూసుకొని ఉంది. “రాధా” మెల్లగా పిలవాడతను, ఆమె నేతిని తన నేతుల్లోకి తీసుకొని. దమయంతి గదిలో కొద్ది అతనివెనుకేనుంచుని అత్రుతగా చూడసాగింది. మతికొనేం గట్టిగా ‘రాధా’ అంటూ ఆమెను తప్పి పిలవాడతను. ఆమె సతకలేదు. “నువతో లేదనుకుంటాను!” అంది దమయంతి. మాధవయ్య ఉతిక్కిపడి వెనక్కులిరిగి ఆమెవంక చూశాడు. “ఇప్పుడెలా మతి?” అతని గొంతు చటి కేంది. కళ్ళు దెవదెవలాడినాయి. “డాక్టర్ బాబుని పిలుపుకు రావాలి!”

కామేశ్వరిన పగ

“ఇప్పుడా?”
 “లేకపోతే ఎలా? ఆ మనిషి ప్రమాద స్థితిలో ఉంది.”
 “మొం దు స్పృహ లోకి వచ్చేట్లు చేయాలి!” అన్నాడతను.
 “నేను ముననటు గారింటి దగ్గరకు వెళ్లి జిల్లేడాకు తీసుకొస్తాను. నువ్వు చూస్తూ ఉండ!” అన్నాడతను వైచందరమీద వేసుకొంటూ.
 “నువ్వు వెళ్తావా?” అందామె అనాతో చితంగా
 “అవును! ఎంతలోకి? పావుగంటలో రావాలి!” అతను చెప్పులు వేసుకొని మెట్లు దిగుతూండగా ఆమె వెనుకేవచ్చింది “మాధవయ్యా!” అంది ఖంగురుగా.
 “నేనే వెళ్ళి తీసుకొస్తాను! నువ్విక్కడే ఉండు!”
 “నీకట్లో ఒక్కవైచీ వెళ్తావా?”
 “ఫలవాలేదు. తొట్లారీపోతానే ఉంపో ప్రక్క! భయమేముంది?”
 “నీకట్లో కలిసిపోయిందామె.
 మాధవరావు చేప్పులు విడిచేసి తిరిగి లోపలికొచ్చాడు. సుతకమధనం వట్టిమీద కూర్చుని ఆమెముఖంలోకి చూశాడు. ప్రశాంతంగా ఉంది. అతను భరించలేక పోయాడు. ఏదో విపరీతమయిన భయం

అతనిని ఆవహించింది. మనసంతా అందోక సతో నిండిపోయింది. కళ్ళవెంటి నీళ్ళు జలజలాతానినాయి. ఆమె శిరస్సుని లేవనేత్తి తన వళ్ళో ఉంచుకొని చిన్నసిల్లాడితా నిల పించసాగాడతను. పావుగంట గడిచిపోయింది. అమెతో కొద్దిగా కదలిక కనిపించింది. ఆనందంగా ఆమెవంకే చూశాడతను. కొద్ది క్షణాలకి మెల్లగా కళ్ళు విప్పింది. నవ్వుడానికి ప్రయత్నించింది. గానీ, నీరసం ఆ నవ్వుని వేదాలమీదకు రాకుండానే అంతం చేసింది. “రాధా! ఏం కావాలి?” అడిగాడతను. “మం...ఏ...నీళ్ళు...”
 అతను లేవకుండానే క్రిందచెంబుతో ఉన్న నీళ్ళు గ్లాసుతోకి వంచి ఆమెనోటి దగ్గరుంచి కొంచెంకొంచెంగా త్రాగించాడు. కోల్పోయిన ధైర్యమంతా కూడగట్టు కొంటున్నాడు.
 నవ్వుగా చీపుడు పుల్లల్లా తయారయిన ఆమె చేతుల్ని అవ్యాయంగా నిమిదాడు. “నివెంటి?”
 “నీం కావాలి రాధా!”
 “నేను ... బ్రతుకుతానని...నమ్మకం లేదు...”
 ఉక్కిరిచిక్కిరయ్యాడు మాధవయ్య. “వమ్మరాధా! అలా మాట్లాడకు! పారం రోజుల్లోనే తిరుగుతావన్నాడు దాక్కు!”
 “నా సరిగతి నాకు బాగా ...తెలుసు... నేను బ్రతకను!”
 అతను బెంటోలు పడిపోయాడు.
 “నన్ను... ఎంతో ప్రేమగా చూచు కొన్నాడు.... ఏలోటూ రానీకుండా చూశారు...కానీ...” కత్తి నంతా కూడదీసు కొంటూ అనడామె.
 “నువ్వు మాట్లాడకు రాధా! నిన్ను బ్రతి చూతుకొంటాను!” అతని కళ్ళిళ్ళు ఆమె చెక్కిళ్ళమీద ఒకటొక రాలినటు.
 “నిమ్మల్ని.... ఏమీ... (ద్రోహం చేశాను....) ఏద్యేసిండామె.
 “జాధా! రాధా!” ఆమె రెండుచేతులూ గట్టిగా పట్టుకొంటూ అన్నాడతను.
 “నివెంటి! నన్ను క్షమిస్తాననరా?”
 “ఎంతకు రాధా! నువ్వేం తప్పు చేశా వని?”
 “మీ తగ్గలే నిజం దానాను. రెండేళ్ళ మంచి కడుపులో దాచుకొన్నాను. నానం

కామేశ్వరి అందరికంటే ఎక్కువ మమ్మలు ఎందుకైతే... అని అడిగితే నన్ను నోచుకొన్నాన అందరికంటే ఎక్కువ శ్రేణం ఎందుకైతే... అని

అతను బెంటోలు పడిపోయాడు.
 “నన్ను... ఎంతో ప్రేమగా చూచు కొన్నాడు.... ఏలోటూ రానీకుండా చూశారు...కానీ...” కత్తి నంతా కూడదీసు కొంటూ అనడామె.
 “నువ్వు మాట్లాడకు రాధా! నిన్ను బ్రతి చూతుకొంటాను!” అతని కళ్ళిళ్ళు ఆమె చెక్కిళ్ళమీద ఒకటొక రాలినటు.
 “నిమ్మల్ని.... ఏమీ... (ద్రోహం చేశాను....) ఏద్యేసిండామె.
 “జాధా! రాధా!” ఆమె రెండుచేతులూ గట్టిగా పట్టుకొంటూ అన్నాడతను.
 “నివెంటి! నన్ను క్షమిస్తాననరా?”
 “ఎంతకు రాధా! నువ్వేం తప్పు చేశా వని?”
 “మీ తగ్గలే నిజం దానాను. రెండేళ్ళ మంచి కడుపులో దాచుకొన్నాను. నానం

కాపేసిన పాన

చేస్తున్నానన్న దిగులు— అదే ఈ స్థితి తప్పింది నన్ను.....”

“ఇప్పుడేమీ చెప్పొద్దు. విశ్రాంతి తీసుకో ముందు!” మందలింపుగా అన్నాడు.

“దయచేసి వినండి. మీకు చెప్పకపోతే నాకు శ్రాంతిలేదు.... మీరు నన్ను రెండేళ్ల క్రితం పాపయ్య బండిలో మా పూరు పంపించారు గురుందా?....”

మాధవయ్యను గతం అందుకొంది.

జీవితం మూడుపువ్వులు, ఆరుకాయలుగా ఉన్న రోజుల్లో— దమయంతి ద్వారా తను ఆనందాన్ని కొనుక్కొంటున్నాడన్న సంగతి రాధకు తెలిసింది. రాధ ఏడవలేదు. బాధపడలేదు. పౌధయపూర్వకంగా నవ్వింది.

“మమ్మల్ని నేను ఆనంద పరచలేక పోతున్నాను. అందుచేత మీరు మరో త్రోవ వెతుకుతున్నారు. ఇందులో మీ తప్పేమీ లేదు!” అన్న దేవత.

ఆరోజు నుంచే తన జీవితం మలుపు తిరిగింది. స్త్రీలొత్పం దూరమయింది. ప్రేమ, కామం, ఒకటనే భావం సమసి పోయి, వాటిమధ్య ఉండే తారతమ్యం గోచరించింది. రాధం పే ప్రేమ—తను ప్రేమను కొంటూ వచ్చిందంతా కామం— అప్పటి నుంచీ రాధ జీవిత సర్వస్వం అయింది.

“ఇంటికెళ్లాల్సి. అమ్మను మాడాలనుం దన్న” రాధ కోర్కెను అందుకే అంత త్వరగా అంగీకరించలేకపోయాడు. చివరకు తప్పలేదు. పాపయ్య బండి ఏర్పాటుచేసి తోడుగా దమయంతిని పంపించేడు. తెల్లారుఝామున నక్షత్రాల వెలుగులలో ఆంధమయిన రాధ ముఖాన్ని ఆకలిగా చుంబించి వీడ్కోలిచ్చాడు. ముప్పయ్యే మైళ్ల దూరం— బస్సులూ— రైళ్లూ చేరలేని స్థలం— కేవలం పాపయ్య బండి ఆధారం.

“ఆ రోజు.... ఆ రోజు....” అయినా సంగ భయంగా చెప్పసాగింది రాధ.

నల్లని చీకటి. కీచు పురుగులు, ఇల కోళ్లు భయంకరంగా నిశ్చబ్దాన్ని భంగం చేస్తున్నాయి. ఎద్దు మెడలో మువ్వలు (మోగుతున్న శబ్దం—గండ్రఇసుకని కోసు కొంటూ నడుస్తున్న బండి చక్రాలశబ్దం

—కొంపెం గురడెదిటువు కలిగిస్తున్నాయి. దట్టంగా అల్లు కుపోయిన చీకటిలో బండికి కట్టిన దీపం మిణుకు మిణుకుమంటూ వెలుగుతూ పూగుతోంది. ఉండుండి చలిగాలి వేగంగా తాకుతూ పోతోంది.

“బాగా చలివేస్తోంది!” అంది దమయంతి. రాధ చిన్నగా నవ్వింది.

ప్రయాణం సాగించి గంటపుతోంది. టైము చూసుకొందామె. అయిదయింది. ఇంకో రెండుగంటలు పడుతుంది ఇల్లు చేరకొనేసరికి. పెళ్లయింతర్వాత మొదటిసారిది పంటరిగా ఇంటికి వెళ్లటం. అదినరకు రెండు పండుగలకు వెళ్లినప్పుడు ఆయన కూడా వచ్చారు.

నవ్వు వచ్చింది రాధకి. ఆయనలాంటి వారని పూహించనయినా లేదు. పెళ్లయిన క్రొత్తలో చాలారోజుల వరకూ తెలిలేదు. తెలికుండా జాగ్రత్త పడే వారు. రాత్రిళ్లు ఆలస్యంగా వచ్చినా, ఒకో రోజు రాకపోయినా అనుమానం కలగకుండా ఏదో సాకు చెప్పేవారు.

“దమయంతి సాలా సెడ్డమనినండీ!” అంటూన్న పనిపిల్ల దుర్గమూటలు తన కర్ణం కాలేదు. కాని ఆ చెడుకి దుర్గ కూడా బలయి పోయి తర్వాత తనకి భయంతో వణుకుపుట్టుకొచ్చింది.

“అన్నేయం అయిపోనాదమ్మా! బాబు గారు నన్నాయం సేకారు. ఇదా దమయంతి ముండవని. భగవంతుడు అన్నీ సూసాడు. వారూ బాగుపడారు!”

తనకి మొదట అర్థంకాలేదు. ఆర్థమయిం తర్వాత జ్వరం వచ్చినట్లయింది. ఆయన అంత నీచమయిన పని చేస్తారా?

“దుర్గ చెప్పింది నిజమేనా?”

తృప్తి పడ్డారాయన.

బండి ఆగిపోయింది. రాధ బయటకు చూసింది. అలూఇలూ ఏవో తోటలు— అడవిలా ఉండా ప్రవేశం చీకట్లో. పాపయ్య దిగి ఎద్దుని అదిలించినా, అది ముందుకి కదలేదు. లాంతరు చిమ్మి ఎత్తి అతను బిడీ అంటించుకొంటుంటే అది కాస్తా ఆరి పోయింది. పూర్తి చీకటి. చెట్లవీధినుంచి రెండు పిట్టలు భీకరంగా అరుచుకొంటూ ఎగిరినాయి. రాధకు భయం వేసింది. ముందూ వెనుకా కావాలని అస్థితిలో పాపయ్య

అరోగ్య అనారోగ్య పరిస్థితులలో

మహిళలు ఆధారపడవండి
అరోగ్య సాభాగ్యములకు
70 సంవత్సరముల వూ
ప్రసిద్ధి నందినది.

కేసరి కుటీరం
(ప్రైవేటు లిమిటెడ్)
రాయపేట, మద్రాసు-14

పంపణ: సీతారామ జనరల్ స్టోర్స్ (సిప్లైస్)
దిశావార-సికిందరాబాద్-మిథక.
సింగపూర్

వాయిదాలపై టూన్స్

సాండ్వీచ్ (బహు) మాడల్ క్యాండ్లు ఆల్ వర్లు డబుల్స్ కరి (టూన్స్) క్లెయింట్ అవార్డు బుడి నది 10 రూల అనెల సరి వాయిదాలపై (వతీ గా మాసి, వట్టినీ పంపవచ్చు. దర రు 240/-)

METRO SALES (80) PB 2164, DELHI-7

35 సం. అనుభవం

నరి బీజిము బుడ్లు బీజిము మొదలగు వ్యాధులకు ఆసర్విస్ లీకుండా గురంటిగా బాగుచేయబడును

రైంట్ కాంప్లెక్స్

గౌరిగూడె నంబు బస్ రోడ్ వద్దంబు, రామ్ నుందిర్ రాగ్, హైదరాబాద్-12 ల.పి. ఫోన్ నం: 42870 ఇంటి ఫోన్: 39344.

రెక్కలు విరిచి కట్టేరెవరో. దమయంతిని క్రింధకు లాగేరు. అదే చెయ్యి రాధకోసం నెతికింది. ప్రాణాలరనేతిలో ఉంచుకొని కత్తికొద్ది అధనింది రాధ. ఆ అరుపు తోటలు వాటిపోలేదు. ఆ ఆకారం చేతిలో నిస్సహాయంగా పెనుగులాడిందామె. దమయంతి ప్రక్కనే నుంచుని చూస్తేనే ఉంది. పాపయ్య కేకలు వేస్తున్నాడు. ఆ చీకట్లో— ఆ తోటలో— రాధకు కళంకం అంటింది. ప్రాణంపోతే బాపుండుననుకొన్న రాధ ప్రాణం పోలేదు. తెల్లని వెలురు చూడ్డానికి మొఖం చెల్లలేదు. సూర్యకిరణాలకి ఎప్పటిలా ప్ర్యంగతం పలికే అర్హతపోగొట్టుకుంది. బ్రతు

కాటేసిన పగ

కంతా నల్లని చీకటి అంటుకొంది.

“నింతవని జరిగిందమ్మా!” దమయంతి వోదారు—

“పండమ్మా! దుర్మార్గులు శాశన మయిపోతారు!” అంటోన్న పాపయ్య గొంతూ—ఉపశాంతి కలిగించలేదు. నిజాలుగ కనిపించలేదు. వెనుక నీదో కుట్రమోసం— అన్యాయం నిలచి ఉన్నాయని అనుమానం. కేవలం తనకోసమే వెదికినట్లున్న ఆ హస్తానికి తన ప్రయాణం సంగతి ఎలా తెలుసు? బండిలో నిశ్చలంగా, కనురెప్పలు వాల్చు

కుండా శూన్యంలోకి చూస్తున్న రాధ మనుషులో ఆలోచనలు అల్లకొంటున్నాయి. బండడగ్గర తనను లాగుతున్నప్పుడు ఆ ఆకారం “దమయంతి!” అని పిలిచిన గుర్తు. ఇల్లా చేరుకొన్న రాధకు శరీరం మనసూ వేరయినట్లు నిపించింది. తిరిగివెళ్లి పోయేముందు దమయంతి దగ్గరకొచ్చి రహస్యంగా అంది.

“అయిందేదో అయిపోయింది. ఎవరికీ ఈ సంగతి తెలియనీకమ్మా! పండంటి సంసారం పాడయిపోతుంది!”

ఆమె కళ్లల్లోకి నిశ్చలంగా చూసిన రాధకు ఆమెలో ఏదో క్రూరత్వం— బెదురూ గోచరించినాయి.

“విజయం! అతనెవరు? అతనికి నీ పేరెలా తెలుసు? మన ప్రయాణం సంగతి తెలా తెలుసు?”

దమయంతి వెనక్కు తగ్గింది. ఆమె గొంతు మార్చింది.

“అవును! మీరనుమానిస్తున్నది నిజమే! మాధవయ్య నా కన్యాయం చేశాడు. నేను చేస్తున్న పనిని అలుసుగా తీసుకొని నా కూతుర్ని కాటేశాడు. అందుకని నా పగ తీర్చుకొన్నాను. ఆయన స్నేహితుడు శోభ నాద్రికి మీ మీద ఆశ కలిగించాను. ఆన కాశం చూబించేను!”

రాధ నిశ్చేష్టరాలయి నిలబడిపోయింది దమయంతి వెళ్లిపోయింది.

“ఇప్పుడు.... నాకు.... మనశ్శాంతిగా.”

మాట్లాడలేక పోతోంది రాధ. మాధవయ్య బొమ్మలా నుంచుండిపోయాడు. బయట ఏవో మాటలు వినిపించినాయి.

“ఇంత ప్రాద్దువ్నే జిల్లేడు పాదలడగ్గర కెండుకెళ్లిందో ముండ. బహుశా ఎవరి కోసమో వెళ్ళంటుంది!”

“దేముడు సాము రూపంతో వచ్చి మనూరికి శని తొలగించాడు!”

మాధవయ్య ఒక్క ఉదుటున బయటికొచ్చాడు. అప్పటికే వాళ్ళు దూరమయి పోయారు.

“రాధా!.... రాధా!.... దమయంతిని సాము కరచించి....”

తెల్లారుతుండగా మాధవయ్య బిగ్గరగా ఏడవటం చుట్టుపక్కల వాళ్ళకు వినిపించింది.

ముఖ్యమైన వార్త

AIR MARSHAL AGENTS

ఇప్పటినుండి, సెలకు రు. 10/- సెలసరి వాయిదాల పద్దతిపై చెల్లించి, నష్టాతి చెందిన 1972 మూడో, రి యేండ్ల గ్యారంటీ, 4 బ్యాండు వెడర్ వ్రాస్ “ఏర్ మార్శల్” ప్రాన్సిస్కోర్లను కొనండి. దీనికి కలర్ టైట్ బంగారు వన్నె కాబినెట్ గలదు. ధర రు. 260/-కి మాత్రమే తగ్గించబడినది. కొనువారు తమ పూర్తి పేరును సరియైన, ఆడ్రసును, ఇంగ్లీషులో వ్రాసి వంపవలెను. వరకు పార్సిల్ ద్వారా వంపబడును.

AIR MARSHAL AGENTS
Gandhi Nagar (WAP) Delhi-31.

మొటిమలా?

కోమలమైన మీ ముఖ సౌందర్యమునకు చక్కరము

(బాగిజిము మొటిమలను క్ర్యాటోన్ 40 శీఘ్రముగ నివారమును. క్ర్యాటోన్ లో 4 శక్తివంతమైన క్రిమి సంహారక కూలికా క్షలములు చేరియుండుటచేక)

1. మొటిమల మీద రుద్దిన వెంటనే చర్మంపై పై లాంటి చిమును వెడలించి బాధను తగ్గింపును.

2. ప్రతిదినము రుద్దినచేసిన మొటిమలు వాచ తగ్గిపోవును

3. మొటిమల చలన నిర్మూలన గుంటులను కూడా పూర్తిగా తొగొట్టును

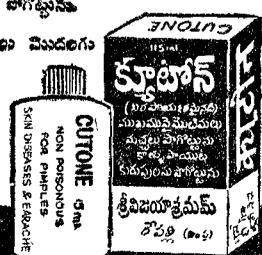
4. క్ర్యాటోన్ కెంథ తిట్లు, గడ్డి, దుబ్బదలు మొదలగు చర్మ వ్యాధులను నివారించును

క్ర్యాటోన్ నిరూపితమైన కూలికా క్షలమును

క్ర్యాటోన్ ఎప్పుడు వాడటం చరణమును

శయ్యాదుచేయువారు.

శ్రీ విజయావ్రమమ్ రెపవై (ఆంధ్రప్రదేశ్)

CUTONE
NON POISONOUS FOR CHILDREN & SENSITIVE SKIN
శ్రీవిజయావ్రమమ్ రెపవై (ఆంధ్ర)